

THOMAS BRUNSTRØM & THORBJØRN CHRISTOFFERSEN

Sally's vader is vet ongemakkelijk

VERTAALD DOOR Pieter Koolwijk

CONDOR

Toen Sally's vader klein was

pagina 8

Sally's vader wil niet volwassen zijn

pagina 34

Sally's vader is vet ongemakkelijk

pagina 60

Sally's vader vloekt (echt pleurisveel)

pagina 84

Het is zondag en Sally kijkt tv. Ze moet hem ongelooflijk hard zetten, omdat haar vader ligt te snurken onder zijn krant. Alleen kan ze niets vinden wat ze wil kijken. Er zijn alleen maar saaie tekenfilms en Sally houdt van programma's met echte mensen.

‘Pa-ap,’ zegt ze.

Sally's vader wordt wakker met een harde snurk. ‘Huh? Wat is er?’

‘Ik verveel me!’

‘Vervelen?’ zegt haar vader. ‘Vervelen bestond helemaal niet toen ik klein was. Slimme kinderen vervelen zich nooit.’ Hij pakt de krant weer op.

‘Maar er is niets op tv,’ klaagt Sally.

‘Toen ik klein was...’ begint haar vader.

Sally zucht.

‘Toen ik klein was, waren programma's voor kinderen maar een half uur per dag op tv,’ zegt Sally's vader. ‘En als je het saai vond, had je pech. Het enige wat je kon doen, was wachten tot de volgende dag of er misschien iets leukers zou komen.’ Sally's vader gaat rechtop op de bank zitten. ‘En weet je? Toen ik een klein jochie was, kwam er alleen 's avonds iets op tv. In de ochtend was er alleen een saai plaatje en een pieptoon,’ zegt hij. ‘Pieeeeeeeeeeeep.’

‘Ma-am, is het waar wat papa zegt?’ roept Sally naar de badkamer. Ze weet nooit helemaal zeker of het klopt wat haar vader zegt of niet.

‘Ja, lieverd,’ antwoordt haar moeder. ‘Dit is toevallig wel echt waar.’

‘Was het zo toen je nog een jongen was, mam?’ vraagt Eddie, het kleine broertje van Sally. Hij stopt even met boeken van de plank af trekken.

Eddie zegt een hoop belachelijke dingen. Sally's moeder en vader zeggen dat dit komt omdat hij nog maar twee jaar oud is. Sally denkt dat het komt omdat hij niet echt heel slim is, maar dat zegt ze niet hardop.

Als Sally's vader klaar is met het lezen van de krant, staat hij op om het avondeten te gaan maken.

'Wat gaan we eten?' vraagt Sally.

'Risotto,' zegt haar vader trots.

'Ahhh...' zegt Sally. 'Ik vind risotto niet lekker. Het smaakt alsof iemand de verkeerde dingen in een rijstpudding heeft gestopt.'

'Doe niet zo raar,' zegt haar vader, 'risotto smaakt helemaal te gek. En weet je, toen ik klein was, moesten we gewoon eten wat onze ouders op tafel zetten. Zelfs als het lever was, en DAT smaakt echt niet lekker. We moesten ook altijd spruitjes eten. En radijsjes. En... snotjes! En dat was als we geluk hadden... soms was grind het enige dat we te eten kregen. KOUD grind.' Sally's vader zwaait met zijn armen als hij praat. Hij ziet eruit als een vogel die vergeten is hoe hij moet vliegen.

'Mam, DAT is niet waar, toch?' vraagt Sally aan haar moeder.

'Ehm, nu overdrijft je vader een klein beetje,' lacht ze.

Het is bijna Kerst, dus als ze klaar zijn met eten bladert Sally door een folder van een speelgoedwinkel. Bij alle dingen die ze wil, zet ze een kruis.

Eddie heeft ook een folder en een pen, maar hij gebruikt de pen vooral om op zijn gezicht te tekenen.

